

Øjeblik vi slipper hele denne i chikanøse og generende Former udøvede Kontrol, staaer det mig klart, at vi paa anden Maade maa se at faa Kontrol i Stand; thi hvad der slet ikke gaar an i hele dette Forhold, er at faa det indrettet saaledes, at der sættes en Præmie paa Uærlighed derved, at den loyale og loyldige Udlænding, der kommer her til Landet, betaler sine Penge, medens alle mulige Snydere slipper gennem Systemets Masker. Derfor forekommer det mig at være af største Betydning, om vi, saaledes som det maaske kan ske gennem en eventuel Udvalgsbehandling, kan faa Rede paa, hvad den højtærede Minister i saa Henseende har tænkt sig. Jeg maa tilstaa, at Systemet med Bøder, hvor ogsaa Angiveren faar Del i Bøden, forekommer mig i denne Sammenhæng at have den store Fordel, at det virkelig giver effektiv Kontrol, og atter her maa jeg sige, at de ophøjede Fornemmelser skal man vogte sig for, fordi de netop er moralsk vildledende. Man kan kalde Angiveri noget meget stygt, men naar Staten tager selve det stygge i sin Tjeneste og derved udretter noget godt, er det i Virkeligheden kun en Triumf for det gode, idet man altsaa benytter Menneskenes Usselhed og Nederdrægtighed til at skaffe fortræffelige Resultater. Hvad mere kan man i det hele taget ønske sig? Jeg indrømmer imidlertid, at denne Sag baade ifølge sin Natur og de Oplysninger, den kræver, som allerede sagt, mest egner sig til Udvalgsbehandling.

Det kræves i Lovforslaget — det er den eneste Betingelse, der stilles —, at de paagældende Udlændinge, der kommer her til Landet, skal være handelsberettigede i deres eget Land. Det er jo kun en naturlig Konsekvens af det Standpunkt, man har taget her i Landet, og som Repræsentanter for udenlandske Huse har ønsket gennemført paa den Maade, hvorpaa Ønsket ogsaa er sket Fyldest ved en lille Lov, der blev vedtaget i sidste Samling, at danske Handelsagenter paa lignende Maade skal have en bestemt lovhjemlet Næringsadkomst for at kunne drive deres Forretning.

Hvad selve Rekognitionens Størrelse angaar, er det muligt, at de foreslaaede Satser, naar vi gaar over fra det System, hvorefter Afgiften beregnedes pr. Aar, til, at den beregnes pr. Maaned, er vel rigelige. Man maa i saa Henseende huske paa, at der ikke altid bestaar den afgørende Forskel mellem her boende Repræsentanter for udenlandske Huse og frem-

mede handelsrejsende, som man rent uvilkaarlig er tilbøjelig til at forestille sig: at der er det skarpest mulige Modsætningsforhold, at de er, om jeg saa maa sige, eo ipso Konkurrenter. Naar en dansk Mand repræsenterer et udenlandsk Hus, kommer der af og til fremmede handelsrejsende i Besøg; det kan være nødvendigt under Hensyn til, at den danske Repræsentant ikke er i Stand til at holde et tilstrækkelig stort Prøvelager. Hvis Forretningen skulde nødvendiggøre, at disse Besøg blev noget hyppigere, vilde det ikke ligge udenfor Lovens Hensigt, at vedkommende slap noget billigere, slap for den i saa Tilfælde ret eksorbitant høje Sats, der er foreslaaet.

Maa jeg med Hensyn til Afgiftens Højde endnu gøre opmærksom paa, at der er to Synspunkter, jeg i denne Sammenhæng ikke deler, to Synspunkter, der er blevet fremhævet, det ene ved denne Lejlighed, det andet stærkt ved Landstingets forudgaaende Behandlinger af Sagen. Man har for det første ønsket at benytte denne Lejlighed til at faa nogle flere Penge i Statskassen. Yderst betegnende for det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) og det Parti, han repræsenterer, var det, at saa snart det ærede Medlem saa, at der var Tale om nye Skatteindtægter, haps, slog han ned paa dem som en Glente paa en Spurv. Jeg er ikke slet saa interesseret i at faa Skatter i Statskassen, naar det ikke er absolut nødvendigt. Det andet Synspunkt, jeg finder lidet rigtigt, mal à propos, at anvende netop paa dette Omraade, er Beskyttelsessynspunktet. Man har ønsket at skruer Rekognitionen op til en uhyre Højde for derved at opnaa en Beskyttelse for dansk Næringsliv. Dette forekommer mig at være en urigtig Udvidelse af Beskyttelsesbegrebet. Jeg er Beskyttelsesmand ligesom den, der fremhævede disse Synspunkter; men jeg maa tilstaa, at jeg synes, dette er et Omraade, hvor man ikke skal gennemføre Beskyttelsesforanstaltninger. Disse hører naturligt hjemme i Toldloven, ikke paa et Omraade, hvor det, som her, gælder om at iagttage almindelig international Trafikhøjhed.

Ikke desmindre ønsker jeg i denne Sammenhæng at udtale, at vi paa den anden Side vel maa vogte os for, at Følgerne af denne Lov skulde blive, hvad den ærede foregaaende Taler ogsaa berørte, en fuldkommen Oversvømmelse af tyske handelsrejsende. Det skal siges her, at i et Øjeblik, hvor ledende Personer indenfor vort sydlige Nabolands Erhvervsliv har